

PRAPRAWNĘCZKA (2) sb f

N sg praprawnęczka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Córka prawnuka albo prawnuczki: Prápráwnęk/ prápráwnęczká/ ktoreśye [!] rodzą od mego Práwnęká álbo Práwnęczki. GroicPorz ff2.

Cf PRAPRAWNUCZKA

MC